

[Undervisningsministeren.]

Innovationsbetænkningen beskæftiger sig med en række af de problemer, der er en følge af den internationale konkurrence om de industrielle markeder, specielt de senere års hastigere produktfornyelse (innovation). På baggrund af de krav til fornyelse, der dominerer de senere års industrielle ekspansion, påpeges nødvendigheden af stadig nye tilpasninger i samfundet, ikke mindst i forholdet mellem statsmagten og erhvervsvirksomhederne, og der stilles en række konkrete forslag til styrkelse af dansk industris konkurrencemæssige stilling. Blandt disse forslag må nævnes ændring af virkefeltet for Statens Lånefond for Erhvervsforskning, der som nævnt nu er gennemført pr. 1. april d. å.

I innovationsbetænkningen fastslås endvidere, at det forsknings- og udviklingsarbejde, som er nødvendigt i forbindelse med industriel innovation, ikke i alle tilfælde kan foretages af virksomhederne selv, men må ske på offentlige og private laboratorier og institutter. Uden for den offentlige sektor, der f. eks. rummer Atomenergikommissionens forsøgsstation Risø, findes bl. a. de teknologiske institutter og institutterne under Akademiet for de tekniske Videnskaber. Sidstnævnte havde i 1967 en samlet omsætning på ca. 35 mill. kr.

Behovet for forsknings- og udviklingsarbejde uden for de enkelte virksomheder vil uden tvivl stige betydeligt i de kommende år, og det er derfor nødvendigt, at der står faciliteter til rådighed herfor.

Ønsket om at rekvirere forskning uden for selve virksomheden vil oftest være økonomisk begrundet. Opgaven, der skal løses, kan være af en sådan art, at det udbytte, der kan forventes, når den er løst, ikke står mål med de udgifter, der ville være forbundet med løsningen af opgaven inden for virksomheden, og som ville indebære anskaffelse af kostbart udstyr, som måtte afskrives efter løsning af opgaven.

Også for den offentlige del af den teknisk-videnskabelige forskning må økonomiske hensyn spille en væsentlig rolle. Det kostbare udstyr må kunne udnyttes optimalt, og det er regeringens opfattelse, at dette vil kunne ske ved at koncentrere forskningsfaciliteterne på et til formålet afgrænset areal, hvor der skabes et egentligt forskningsmiljø

med mulighed for samarbejde mellem vidt forskellige grene af forskningen. Lovforslaget om forskningscentret i Hørsholm tilgodeser disse ønsker og vil være en nydannelse i forhold til tidligere gennemførte foranstaltninger til støtte for forskningen, hvis øjemed i højere grad har været en fordeling af bevillingsrammer til forskningsformål. Der vil være forbundet såvel anlægs- som driftsudgifter med forslaget gennemførelse. Det er ikke muligt i dag at afgive noget overslag over, i hvilken takt forskningsinstitutterne indstiller sig på en udflytning til Hørsholm og dermed over udgifternes størrelse og fordeling mellem statskassen og private midler i de kommende år. De samlede udgifter for den af forslaget omfattede periode indtil 1978 er imidlertid anslået til ca. 200 mill. kr. på grundlag af byggeindeks for april 1969 og vil dække 1. etape af udbygningen med 120.000 m².

Det samlede beløbs fordeling på de enkelte finansår kan vanskeligt forudsiges, hvilket især skyldes, at man ikke ved, i hvilket omfang de samlede udgifter afholdes af statskassen eller af private midler, men det er i undervisningsministeriets budgetoverslag skønnet, at der indtil 1. april 1974 vil være anvendt ca. 25 mill. kr., og at udgifterne i perioden herefter vil være stærkt stigende, uden at det dermed er sikkert, at hjemmelen til at udbygge 120.000 m² inden 1978 kan udnyttes fuldt ud.

Lovforslaget er i princippet tiltrådt af Danmarks teknisk-videnskabelige Forskningsråd, idet forskningsrådet har taget forbehold om forhold af mere teknisk karakter. Disse forhold er for tiden genstand for drøftelser, og jeg må forbeholde mig, at resultatet heraf kan medføre visse ændringer i det nu foreliggende lovforslag.

Forskningscentrets daglige administration vil indtil videre blive henlagt til Danmarks teknisk-videnskabelige Forskningsråds sekretariat, og det må forudses, at der i hvert fald i den senere del af perioden for 1. etape må ske en forøgelse af sekretariatets personale, ligesom det kan vise sig hensigtsmæssigt i forbindelse med 2. etape at opbygge en selvstændig administration. I de regler for centrets virksomhed, som undervisningsministeren ifølge forslaget skal fastsætte, vil der blive truffet nærmere bestemmelser om centrets ledelse. Idet jeg i øvrigt henviser til